

Покръстованіе на езичници ти. Слѣдъ покръстованіето на Франкити, християнството проникнало и у Англосаксити. Забѣлжително е, че жениги много помагали за распространение то на християнство то. (Запримѣръ Клотилда у Франкити, Теоделинда у Лангобардити, Олга у Русити и т. н.). Въ Британія било същото. Римскій папа Григорій I проводилъ тамъ да проповѣдова монахъ Августинъ съ нѣколко свештеника. Тия проповѣдници нашлаи закрилство у Берта, жена на едного отъ англосаксонскити Кентски крале; а съ помошь та ѝ покръстили мъжъ тѣ ѝ и една часть отъ Англосаксити (въ крайъ тѣ на VI вѣкъ). Августинъ станалъ пръвъ владика въ Кентербери (столица на Кентъ), който захвашталъ югоисточна та крайнина на Британія; а послѣ на Кентерберийскій владика се подчинили други ти епископства, които били основани въ Англия.

Ето што приказовать за покръстованіето въ Нортумберландія (най-сѣверното отъ седмъ тѣ англо-саксонски господарства). Краль тѣ свикалъ на съвѣтъ саксонскити старѣй, и поискалъ мнѣние то имъ за християнско то учение. Най-голѣмий жръць пръвъ позналъ бесилие то на езически ти богове на това основание, че той имъ служилъ по-съ сръдце отъ други ти и пакъ не можилъ да придобие нито богатство, нито почетъ. Слѣдъ него станалъ единъ войвода, и направилъ слѣдно то сполучливо сравнение. Въ какъвъ да е есенскій лошь день краль тѣ се весели съ дружина та си въ голѣмий топлъ салонъ (просторъ); отеднажъ прѣзъ

тирскій животъ били много различни до VI вѣкъ, сир. до врѣме то на Св. Бенедикта Нурсийскаго. Той основалъ единъ манастиръ въ Кампанія на Монте Касино (сир. на планина Касино, въ 529 г.), и съставилъ за него свой „Уставъ за манастирскій животъ“; основани ти му положения били: отречение то на самъ си отъ себе си отъ всяка собственость, послушание и трудъ. Тоя Бенедиктинскій уставъ билъ приеменъ отъ повече то манастире на Западна Европа.